

„Прича о Таталији“, Весна Алексић

Дечаци љубав према сестри показују понашањем

Књига се брзо чита и веома ми се допала. Ово је прича о петогодишњем дечаку који ће постати брат једне девојчице Наталије. Он је зове Таталија, јер му је тако лакше. Љутило га је то што су сви били срећни и нестрпљиво чекали Наталију. До сада је сву љубав и пажњу имао само он, а сада ће морати да је дели са Таталијом. Сви су му говорили да ће морати да је чува и све да дели са њом, а он то није желео. Вест о бебином доласку стигла је у поноћ. Сви су били узбуђени, викали су, љубили га. Пили су шампањац. Стигла је и торта са њеним именом, у коју је он убацио цео лакат. Дечак је био збуњен и одједном је решио да заћути и то на јапанском језику. Ћутао је и када су отишли по бебу у болницу. Много се обрадовао када је видео маму, али му је беба била ружна. Размишљао је где да пошаље Таталију. Прво је помислио на Јупитер, па у прашуму, а на крају да је поклони диносаурисима биљоједима.

Реља се љутио, јер му је недостајала мама. Када је Наталија добила жутицу и отишла у болницу са мамом, он се много уплашио за њу. Мислио је да јој није добро, јер се он није добро понео према њој. Тата га је загрлио и рекао да ће све бити добро, да ће мама и беба изаћи из болнице и да он није ништа крив. Дечак се тада смирио.

И ја имам старијег брата. Сви су мислили да је љубоморан и да ме не воли. Када је у школи добио задатак да напише о свом најлепшем дану, он је писао о дану мог рођења. Такви су дечаци, они никада не признају љубав према сестри. То показују понашањем.

У књизи ми се допало све, јер је забавна и духовита и занимало ме је да ли ће дечак прихватити сестру. Сада верујем да једва чека да она порасте, па да могу да се играју заједно. И играчке и љубав ће делити са њом, знам то!

